

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

anledning til misforståelser. Den havde en sådan form, at de, der ikke var ganske særligt indviede, måtte misforstå den. Det er meget godt, at ministeren i går sagde, at det ikke var meningen, og sådan og sådan havde han ikke sagt, men således var nu formen, og det forekommer mig; at offentligheden må få den opfattelse, når en sådan erklæring bliver udsendt, at de forhold, der omtales, er forhold, som ikke tidligere har været ministeriet bekendt. Jeg går ud fra, at vi i boligudvalget, eller hvad man nu vil kalde det, også vil komme til at se på forholdene vedrørende Socialt Boligbyggeri og andre boligforeninger, og at vi her får alle de oplysninger, som ministeriet ligger inde med, også oplysninger fra Socialt Boligbyggeri, for vi må naturligvis i dette udvalg have lejlighed til at få Socialt Boligbyggeris hovedpunkter fremsat.

Boligministeren fremhævede også, at det, der var kommet frem nu ved Socialt Boligbyggeris henvendelse, viste, at der var trang til huslejeregulering, og at denne henvendelse ville få betydning for samtlige udlejningsejendomme.

Hvis der heri ligger, at man tænker sig, at der i det, der er kommet frem, kunne være begrundelse for en generel lejeforhøjelse, så må jeg sige: det er det mig ikke muligt at se. For det første tvivler jeg om, at alle boligforeninger ville trænge til og have krav på den samme lejeforhøjelse, og for det andet er der overordentlig stor forskel på boligforeninger og udlejningsejendomme, idet boligforeningerne har været bundet til en ganske bestemt lejepolitik. Det, som er så vigtigt at huske, når man skal løse et så vanskeligt spørgsmål som huslejeregulering, er, at gamle udlejningsejendomme er så forskellige som dag og nat; selvom de er fra før 1939, har de ikke et ensartet huslejeniveau. De forskellige ejere har kunnet føre hver sin huslejepolitik, og derfor kan der ikke findes et virkeligt grundlag for en generel huslejeforhøjelse. Det er imidlertid lige så klart, at mange, mange udlejere har et berettiget krav på lejeforhøjelse, og sammen med de øvrige problemer må også dette løses. Vi må finde en rimelig og praktisk gennemførlig ordning så hurtigt som muligt, og mit parti giver tilsagn om at ville medvirke til, at det udvalg, som tidligere er nedsat af boligministeren, kan arbejde så hurtigt som muligt for at finde en forsvarlig løsning.

Søren Olesen: Begrundelsen for at forlænge de tre love er den, at det udvalg, som

er nedsat, ikke er blevet færdigt med sit arbejde. Derfor har forhandlingen her i dag jo heller ikke så meget drejet sig om selve forslagene, men man kan næsten sige, at den har drejet sig om, hvad det er, der sker, medens man venter. Det er jo også det, som de forskellige interesserede spekulerer på såvel lejere som husejere. Hvad angår huslejen, sker der stadigvæk forskydninger, frivillige lejeforhøjelser, som ikke kommer til nogens kundskab, og forholdet bliver derfor det, at den kreds af borgere, som er mest lovlydige og ikke foretager nogen eller stiller krav om nogen lejeforhøjelse, kan blive dårligst stillet. Jeg mener derfor, at man til en vis grad må give den højtærede minister ret i, at hvis der for Socialt Boligbyggeris og boligselskabernes vedkommende skal blive tale om lejeforhøjelse, er det rimeligt, at de private udlejere også vil kræve en ordning af forholdet. Om der så kan blive tale om en generel lejeforhøjelse eller der skal tages hensyn til de enkeltes forhold, er jo et andet spørgsmål.

Men medens vi venter, har vi også det forhold, at en del udlejere — jeg tænker på parcelhuse, hvor der er en enkelt lejlighed foruden den, som ejeren har — på grund af den lave husleje ikke er interesseret i at holde en sådan udlejningslejlighed vedlige eller i det hele taget at have den udlejet, og derfor ser vi i kommunalbestyrelserne gang på gang, at man søger om tilladelse til at nedlægge en sådan lejlighed eller sammenlægge den med sin egen. Man har i provinsen huslejer for sådanne lejligheder på ca. 30 kr. om måneden, og det er klart, at en indtægt på 360 kr. om året i øjeblikket intet betyder på en mands budget. Derfor får vi altså disse sager fra folk, som er interesseret i ikke at skulle udleje en sådan lejlighed, og det er til skade i den nuværende bolig-situation; hvor man jo burde gøre alle husejere interesserede i at udleje så meget som muligt af, hvad de kan undvære.

Det kan heller ikke nægtes, at det er, ligesom statslånene til boligbyggeriet i nogen måde har virket til at fordyre selve boligbyggeriet i stedet for at billiggøre det. Man har givet lån mod en billig rente, men det virker som et camoufleret tilskud. Jeg skal ikke sige, hvor stort det er, men jeg har hørt kyndige folk beregne det til over 50 pct., og det kan også godt tænkes, idet det her drejer sig om de yderste prioriteter, som før har måttet betales med en forholdsvis høj rente. Denne billige rente virker altså som et tilskud, og det bevirker, at folk lokkes til at bygge noget dyrere og større, end de måske ellers ville. Fra statens side bliver